

~~અસ્વીકરણઃ સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહીં. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.~~

અસ્વીકરણઃ સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his / her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

અમદાવાદ સ્થિત ગુજરાતની વડી અદાલતમાં

કર અપીલ ક્રમાંક ૩૭ સબ/ ૨૦૦૧

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

માનનીય ન્યાયમુર્તિશ્રી ~~બ્યાયાધીશ~~ કે.એસ. ઝવેરી અને

માનનીય ~~શ્રી બ્યાયાધીશ~~ ન્યાયમુર્તિશ્રી કે.જે. ઠાકર

=====

=

૧ શું સ્થાનિક અખબારોના પ્રતિનિધિઓને આ ચુકાદો જોવા દેવા યોગ્ય ગણવામાં આવે?

૨ રિપોર્ટરને મોકલવાનું કે નહીં ?

૩ શું ન્યાયમુર્તિશ્રીઓતેમની લોર્ડશીપ્સ ચુકાદાની સ્વચ્છ ઉચીત નકલ જોવાની ઇચ્છા રાખે છે?

૪ શું આ કેસમાં ભારતના સંવિધાન, ૧૯૫૦ ના અર્થઘટન અંગે અથવા તેના હેઠળ કરવામાં આવેલ કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાનો કોઈ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન સંકળાયેલો છે?

૫ શું આનો પ્રસાર નાગરિક ન્યાયાધીશ તે સિવિલ જજને પરિપત્રિત કરવામાં આવે સુધી કરવો છે ?

=====

=

ડી.વાય. સી આઈ ટી....અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત નર્મદા વેલી ફર્ટિલાઇઝર્સ કો. લિ.પ્રતિવાદી(ઓ)

=====

=

હાજરી:ઉપયોગિત રહ્યા:

એમઆર કેએમ પારીખ, અધીવક્તા અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ માટે

વિરોધી(ઓ) ક્રમાંક ૧ માટે શ્રી જે.પી. શાહ, વકીલ

=====

=

સમક્ષ: માનનીય ન્યાયમુર્તિ શ્રી ~~ન્યાયાધીશ~~ કે.એસ. ઝવેરી
અને

 માનનીય ન્યાયમુર્તિ શ્રી ~~ન્યાયાધીશ~~ કે.જે. ઠાકર

મૌખિક ચુકાદો

(પ્રતિ : માનનીય શ્રી જ્યોત્ષ્ણાધીશ જ્યોત્ષ્ણાચમુર્તિશ્રી કે.એસ. ઝવેરી)

૧. આવકવેરા અધિનિયમ, ૧૯૬૧ ની કલમ ૨૬૦એ હેઠળની આ કર અપીલ, આવકવેરા અપીલ અધિકરણ દ્વારા આઈટીએ નં.૪૨૫૯/એએચડી/૧૯૯૪ માં તા. ૨૧.૦૬.૨૦૦૦ ના રોજ આપવામાં આવેલ ચુકાદો અને આદેશ વિરુદ્ધ દાખલ કરવામાં આવી છે, જેના દ્વારા આવક વિભાગ દ્વારા દાખલ કરાયેલ અપીલ આંશિક રીતે મંજૂર કરવામાં આવી હતી.

૨. સંક્ષેપમાં દર્શાવેલ હકીકતો એવી છે કે આકારણી વર્ષ ૧૯૯૧-૯૨ માટે આવકનું રિટર્ન આકારણીધારક-કંપનીએ ૩૦.૧૨.૧૯૯૧ના રોજ કુલ આવક રૂ. શૂન્ય દર્શાવીને દાખલ કર્યું હતું. જોકે, હાલના વર્ષની આવક સામે રૂ. ૨૩,૧૧,૩૯,૩૬૨/-ની હદ સુધી આગળ લવાયેલ રોકાણ ભથ્થાની સમાયોજિત બાદબાકી કરીને શૂન્ય આવક નિર્ધારિત કરવામાં આવી હતી. પ્રારંભમાં, મામલો ધારા ૧૪૩(૧)(એ) હેઠળ ૨૮.૦૭.૧૯૯૨ના રોજ પ્રક્રિયાત થયો હતો, જેમાં કોઈ સમાયોજન કરવામાં આવ્યું નહોતું. અનુસંધાને, સી.બી.ડી.ટી.ના માર્ગદર્શક સિદ્ધાંતો અનુસાર આ મામલો વિગતવાર તપાસ માટે પસંદ કરવામાં આવ્યો. આકારણીની વિગતવાર તપાસ હાથ ધરવામાં આવી અને આકારણી અધિકારીએ તેના આદેશના પરિચ્છેદ ૧૦ મુજબ આકારણીધારકની આવકનું આકલન કર્યું હતું.

૩. એ.ઓ. દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ આદેશથી વ્યથિત થઈ, સીઆઈટી(એ) સમક્ષ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી હતી. તા. ૨૫.૦૫.૧૯૯૪ના આદેશ દ્વારા, સીઆઈટી(એ) એ અપીલને આંશિક રીતે મંજૂર કરી હતી. સીઆઈટી(એ) ના ઉક્ત આદેશ વિરુદ્ધ, અપીલીય ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી હતી. તા. ૨૧.૦૬.૨૦૦૦ના આક્ષેપિત ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા, અપીલીય ટ્રિબ્યુનલે મહેસૂલ વિભાગ દ્વારા દાખલ કરાયેલ અપીલને આંશિક રીતે મંજૂર કરી હતી. તેથી, આ અપીલ.

૪. અમે આવક વિભાગ તરફથી હાજર વિદ્વાન વકીલ તેમજ કરદાતા તરફથી હાજર વિદ્વાન વકીલને સાંભળ્યા છે. અપીલ તા. ૨૧.૦૩.૨૦૦૧ ના આદેશ દ્વારા સ્વીકારવામાં આવી હતી, જે નીચે મુજબ છે;

“૧. મહેસૂલ વિભાગે નીચે મુજબના બે પ્રશ્નો પ્રસ્તાવિત કર્યા છે, જે તેના મત મુજબ કાયદાના મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્નો છે અને જે ઉઠાવવાની તેમજ તે સંબંધે અપીલ સ્વીકારવાની જરૂર છે.

“(એ) શું, આવકવેરા અપીલેટ ટ્રિબ્યુનલ કાયદા મુજબ અને હકીકતોના આધારે સી.આઈ.ટી. (અપીલ્સ) ના આદેશની પુષ્ટિ કરવામાં ન્યાયસંગત હતું, જેઓએ ધારા ૩૨-એ હેઠળ રૂ. ૩૦,૪૮,૧૪,૪૪૨/- ની રકમ માટે રોકાણ ભથ્થાના દાવાને મંજૂર કર્યો હતો, જ્યારે વિચારાધીન ચંત્રસામગ્રી ૩૧.૩.૧૯૯૦ પહેલાં સંપૂર્ણપણે સ્થાપિત કરવામાં આવી નહોતી, કેટલીક ચંત્રસામગ્રી ભાડાપટ્ટે હતી અને આકારણીધારકની માલિકીની નહોતી અને કેટલીક ચંત્રસામગ્રી ખામીયુક્ત હોવાને કારણે સ્થાપિત જ કરવામાં આવી નહોતી?

“(બી) શું, આવકવેરા અપીલ અધિકરણ કાયદા મુજબ અને સ્પષ્ટ હકીકતોના આધારે આ મામલો આકારણી અધિકારીને પાછો મોકલવામાં કાયદેસર રીતે યોગ્ય હતું, તે પણ ઉધાર લેવામાં આવેલી રકમ અને વ્યાજમુક્ત એડવાન્સિસ વચ્ચે સંબંધ સ્થાપિત કરવાની શરત સાથે, જ્યારે તે કાયદાની આવશ્યકતા નહોતી?”

અસેસીના પોતાનાં જ મામલામાં અનુવર્તી આકારણી વર્ષો માટે કર અપીલ નં. ૩૯૯/૨૦૦૦, તા. ૨૦.૧૧.૨૦૦૦ માં સમાન પ્રશ્ન સ્વીકારવામાં આવેલ હોવાના તથ્યને ધ્યાનમાં રાખીને, પ્રસ્તાવિત પ્રશ્ન

ક્રમાંક ૨ સુધી મર્યાદિત રીતે સ્વીકારવામાં આવે છે. નીચે મુજબનો મહત્વનો કાનૂની પ્રશ્ન ઉદ્ભવે છે.

શું કેસના તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓમાં, વ્યાજવાળા ભંડોળને વ્યાજમુક્ત આગોતરા રકમો તરફ વાળવાના સંબંધમાં વ્યાજના નામંજૂરી અંગે અધિનિયમની ધારા ૩૬(૧)(૩) હેઠળ કરવામાં આવેલી રૂ. ૯,૦૧,૨૯,૫૦૨/ ની નામંજૂરી રદ કરવામાં આવતાં, આઈ.ટી.એ.ટી. ન્યાયસંગત હતું?

૨. જ્યાં સુધી પ્રથમ પ્રશ્નનો સંબંધ છે, ત્યાં સુધી તે એવા તથ્યો અંગેની તપાસનો સમાવેશ કરે છે જે ટ્રિબ્યુનલના આદેશમાંથી ઉદ્ભવતા નથી. ટ્રિબ્યુનલે આસેસિંગ અધિકારી દ્વારા નોંધાયેલા તથ્યના નિષ્કર્ષોને ધ્યાનમાં લીધા છે અને આવા અવિવાદિત તથ્યોના આધારે રોકાણ ભથ્થાના દાવાને આસેસી માટે ઉપલબ્ધ હોવાનું માનવામાં આવ્યું છે.

૩. પ્રથમ અપીલીય સત્તાધિકારીએ આંકણી આદેશનો વિચાર કર્યા પછી નીચેના શબ્દોમાં નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યા છે.

અપીલકર્તાનો આ દાવો કે નાઈટ્રો ફોસ્ફેટ પ્રોજેક્ટ સંબંધે કુલ રૂપિયા ૧૦૮.૮૪ કરોડ જેટલા પ્લાન્ટ અને ચંત્રસામગ્રી તથા મેથાનોલ પ્રોજેક્ટ સંબંધે રૂપિયા ૩૭.૦૫ કરોડ જેટલા પ્લાન્ટ અને ચંત્રસામગ્રી ૩૧.૩.૧૯૯૦ સુધી સ્થાપિત કરવામાં આવ્યા હતા, તે દાવાનો એ.ઓ.એ વિવાદ કર્યો નથી...

આ નિષ્કર્ષની મૂળવણી ન્યાયાધિકરણ દ્વારા ધ્યાનમાં લેવામાં આવી છે. અમારી સમક્ષ મહેસૂલ વિભાગ તરફથી એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે ઉપરોક્ત સ્થાપિત કરાયેલ ચંત્રસામગ્રીના આંકડા એવી કેટલીક ચંત્રસામગ્રીને પણ સંબંધિત છે જે આર્થિક વર્ષ ૧૯૮૯૯૦ પૂર્વે

જ સ્થાપિત કરવામાં આવી હતી અને તેથી ન્યાયાધિકરણ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશમાં ભૂલ હતી, જેનાથી કાયદાનો મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન ઊભો થાય છે. અમે માનીએ છીએ કે ન્યાયાધિકરણ સમક્ષ એવો કોઈ આધાર લેવાયો નહોતો અથવા એવી કોઈ દલીલ આગળ ધપાવવામાં આવી નહોતી. વધુમાં, આક્ષેપિત મૂલ્યાંકન આદેશના રચયિતા, દિનાંક ૨૯મી માર્ચ, ૧૯૯૪ના મૂલ્યાંકન અધિકારીએ પ્રથમ અપીલીય સત્તાધિકારી સમક્ષ વિભાગનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું હતું અને પ્રથમ અપીલીય સત્તાધિકારીનું ધ્યાન આ તથ્યાત્મક વિસંગતિ તરફ દોરવામાં આવ્યું નહોતું, એવું સ્વીકારવું અમારા માટે શક્ય નથી. બે અપીલીય સત્તાધિકારીઓના સમવર્તી નિષ્કર્ષોના પ્રકાશમાં, ન્યાયાધિકરણના દિનાંક ૨૧મી જૂન, ૨૦૦૦ના આદેશમાંથી કાયદાનો કોઈ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન ઊભો થતો નથી. તેથી, અદાલત દ્વારા ઘડવામાં આવેલ પ્રશ્ન ક્રમાંક ૨ જેટલા અંશે અપીલ સ્વીકારવામાં આવે છે અને પ્રસ્તાવિત પ્રશ્ન ક્રમાંક ૧ સંબંધિત છે.”

૫. જ્યાં સુધી પ્રશ્ન ક્રમાંક ૨, અર્થાત્ ઉઠાવવામાં આવેલ કાયદાનો પ્રશ્ન, સંબંધિત છે, તે આ અદાલત દ્વારા કરવેરા અપીલ ક્રમાંક ૪૦૧/૨૦૦૦ માં ૦૬.૦૫.૨૦૧૧ ના રોજ અપાયેલા નિર્ણયથી પહેલેથી જ નિષ્કર્ષિત કરવામાં આવ્યો છે, જે નીચે પુનઃપ્રસ્તુત કરવામાં આવે છે;

“૧. આવકવેરા અધિનિયમ, ૧૯૬૧ (અધિનિયમ) ની કલમ ૨૬૦એ હેઠળની આ ત્રણેય અપીલો, આવકવેરા અપીલીય અધિકરણ, અમદાવાદ ખંડપીઠ ‘એ’ દ્વારા આઈ.ટી.એ. નં. ૮૩૨/એ.એચ.ડી./૯૮, — ૮૩૩/એ.એચ.ડી./૯૮ અને ૮૩૪/એ.એચ.ડી./૯૮ માં અનુક્રમે આકારણી વર્ષો ૧૯૯૨-૯૩, ૧૯૯૩-૯૪ અને ૧૯૯૪-૯૫ માટે કરવામાં આવેલા તા. ૩૧મી માર્ચ, ૨૦૦૦ ના સામાન્ય આદેશમાંથી ઉત્પન્ન થાય છે. કારણ કે આ તમામ અપીલોમાં તથ્ય અને કાનૂનના સામાન્ય પ્રશ્નો સંકળાયેલા છે અને પક્ષકારો પણ સામાન્ય છે, તેથી તે તમામને

એકસાથે સુનાવણી માટે હાથ ધરવામાં આવી હતી અને આ સામાન્ય ચુકાદા દ્વારા તેનો નિકાલ કરવામાં આવે છે.

૨. કર અપીલ ક્રમાંક ૪૦૧ ઓફ ૨૦૦૦ સ્વીકારતી વખતે, આ અદાલતે તા. ૨૦મી નવેમ્બર, ૨૦૦૦ના આદેશ દ્વારા નીચેના બે મહત્વના કાનૂની પ્રશ્નો ઘડ્યા હતાં:

એ. શું, કેસના હકીકતો અને પરિસ્થિતિઓના આધારે, અધિનિયમની કલમ ૩૬(૧)(૩) હેઠળ વ્યાજવાળા ભંડોળને વ્યાજમુક્ત અગ્રિમોમાં વાળવાને અનુસંગિક વ્યાજની નામંજૂરી બાબતે રૂ.૯,૩૯,૧૦,૦૯૨/ ની કરવામાં આવેલી નામંજૂરીને રદ કરવામાં આઈ.ટી.એ.ટી. વાજબી હતું?

બી. શું કેસના તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓમાં, આવકવેરા અપીલીય ન્યાયાધિકરણ કાયદાની દૃષ્ટિએ એ માનવામાં યોગ્ય હતું કે વિદેશી વિનિમય કરારોના રદ થવાથી લાભ સ્વરૂપે મળેલ રકમ મૂડીપ્રાપ્તિ છે અને કરપાત્ર નથી, અને તે અનુસંધાને મૂલ્યાંકન અધિકારીને, જે પ્લાન્ટ અને મશીનરી સંબંધે ઉક્ત પ્રાપ્તિ સંબંધિત છે, તેના હસ્તગત ખર્ચ/ડબલ્યુ.ડી.વી.માં જરૂરી સમાયોજનો કરવા તથા મંજૂર કરાયેલ અવમૂલ્યનમાં અનુસંગી સમાયોજનો કરવા માટે નિર્દેશ આપવો?”

૩. સન ૨૦૦૦ ની કર અપીલ ક્રમાંક ૩૯૯ પણ સમાન શબ્દરચના ધરાવતા પ્રશ્નો નિર્ધારિત કરીને સ્વીકારવામાં આવી હતી, માત્ર એટલો અપવાદ હતો કે પ્રથમ પ્રશ્નમાં દર્શાવેલ આંકડો રૂ. ૯,૩૯,૧૦,૦૯૨/ ના બદલે રૂ. ૧૦,૪૯,૬૪,૯૮૬/ હોવો જોઈએ, જેમ કે પ્રશ્નમાં પ્રતિબિંબિત થાય છે.

૪. કર અપીલ ક્રમાંક ૪૦૦ સન ૨૦૦૦ કાયદાના ત્રણ પ્રશ્નો ઘડીને સ્વીકારવામાં આવી છે. પ્રથમ બે પ્રશ્નો અન્ય અપીલો જેવા જ સમાન શબ્દોમાં છે, ફક્ત એટલું જ ફરક છે કે પ્રથમ પ્રશ્નમાં રકમ રૂ. ૮,૪૮,૨૨,૭૭૫/ છે. ત્રીજો પ્રશ્ન નીચે મુજબ છે:

ઇ. શું કેસના તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓમાં, આઈ.ટી.એ.ટી. કાયદેસર રીતે બ્યુટાકલોર પ્લાન્ટ પર ઘસારાની મંજૂરી આપવા માટે દિશા આપવામાં યોગ્ય હતું, જ્યારે મૂલ્યાંકનના તબક્કે ઘસારાનો દાવો કરવામાં આવ્યો ન હતો અને તે હકીકતને પણ ધ્યાનમાં લેતા કે વિચારાધીન વર્ષ દરમિયાન પ્લાન્ટનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો ન હતો?

૫. પ્રથમ પ્રશ્ન અધિનિયમની કલમ ૩૬(૧)(૩) હેઠળ ક્રમશઃ રૂ. ૮,૩૯,૧૦,૧૯૨/, રૂ. ૧૦,૪૯,૬૪,૯૮૬/ અને રૂ. ૮,૪૮,૨૨,૭૭૫/ જેટલી વ્યાજમુક્ત આગોતરી રકમોની નામંજૂરીને લગતો છે. ટ્રિબ્યુનલે આ બાબત નોંધેલી કે આ મુદ્દો આકારણી વર્ષ ૧૯૯૫૯૬માં પણ સંકળાયેલો હતો, જેમાં આકારણી અધિકારીએ રૂ. ૧,૬૧,૬૯,૩૯૭/ ની રકમ નામંજૂર કરી હતી, કારણ કે તેમના મતે અસેસીએ વ્યાજવાળા ભંડોળમાંથી ત્રણ સંસ્થાઓને આગોતરી રકમો આપેલી હતી. તેથી, વ્યવસાયના હેતુઓ માટે ઉપયોગમાં લેવાયેલ ઉધાર પર અસેસીએ જે દરે વ્યાજનો દાવો કર્યો હતો તે મુજબ ઉક્ત આગોતરી રકમો પર ૧૪% વ્યાજ, જે અસેસીએ દાવો કરેલા વ્યાજમાંથી ગણાતું હતું, તે આકારણી અધિકારી દ્વારા નામંજૂર કરવામાં આવ્યું. જેઓને આગોતરી રકમો આપવામાં આવી હતી તેવી ત્રણ સંસ્થાઓ નીચે મુજબ છે: (એ) ગુજરાત નર્મદા ઓટો લિ. (જીએનએએલ) (બી) ગુજરાત નર્મદા ફાઇનાન્સ એન્ડ ઇન્વેસ્ટમેન્ટ કો. લિ. (જીએનએફ એન્ડ આઈસી) (સી) નર્મદા એજ્યુકેશન એન્ડ સાયન્ટિફિક રિસર્ચ સોસાયટી (એનએફ એન્ડ એસઆરએસ)

૬. ઉક્ત મૂલ્યાંકન વર્ષ માટે અધિકરણ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું કે સમાન નામંજૂરીઓ મૂલ્યાંકન વર્ષ ૧૯૯૦-૯૧થી જ કરવામાં આવી હતી, પરંતુ અપીલમાં તે નામંજૂરી દૂર કરવામાં આવી હતી. આ બાબતે ભારપૂર્વક જણાવાયું હતું કે નિર્ધારિત પાસે તેના પોતાના પૂરતા નાણાં ઉપલબ્ધ હતા અને તેથી એડવાન્સિસ આપવા માટે ઉછીના લીધેલા નાણાંને વાળવાની કોઈ પરિસ્થિતિ ઉભી થતી નહોતી. વર્ષ પ્રતિ વર્ષ આવકના આંતરિક સંચય દર્શાવતા હિસાબો અધિકરણ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા. વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે ઉછીના લીધેલા નાણાંનો ઉપયોગ વ્યવસાયના હેતુઓ માટે કરવામાં આવ્યો હતો તે પહેલેથી જ દર્શાવવામાં આવ્યું હતું. નીચેના નિર્ણયો પર આધાર મૂકવામાં આવ્યો હતો:

- (૧) શાહીબાગ એન્ટરપ્રેન્યોર્સ વિ. આઈ.ટી.ઓ., ૫૦ આઈ.ટી.ડી. ૧૧૩ (અહમદાબાદ).
- (૨) જ્યોતિ લિ. આઈ.ટી.એ. ૩૩૪/અહમદાબાદ/૯૦
- (૩) દુરામેટાલિક ઈન્ડિયા લિ. વિ. આઈ.એ.સી., ૩૮ આઈ.ટી.ડી. ૨૧૧ (અહમદાબાદ.)
- (૪) સીઆઈડી પેરી (ઈન્ડિયા) લિ. વિ. ડીસીઆઈટી, ૪૬ આઈ.ટી.ડી. ૩૮૯ (મદ્રાસ).
- (૫) શ્રી દિગ્વિજય સિમેન્ટ લિ. વિ. સી.આઈ.ટી., (૧૯૯૨) ૧૩૮ આઈ.ટી.આર. ૪૫ (ગુજ.)
- (૬) સી.આઈ.ટી. વિ. હોટેલ સવેરા, (૧૯૯૯) '૦૨ ટેક્સમેન ૨૪૭ (મદ્રાસ.)
- (૭) રીગલ થિયેટર વિ. સી.આઈ.ટી., (૧૯૯૮) ૧૦૦ ટેક્સમેન ૧૧૬ (દિલ્લી).

અધિકરણે નીચે મુજબ અવલોકન કરીને મંજૂરી રદ કરી:

૭.૨ અમે બંને પક્ષોની રજૂઆતો પર વિચાર કર્યો છે.
આકારણીગ્રસ્ત કંપનીની ૧-૪-૯૪ અને ૩૧-૩-૯૫ ની

સ્થિતિએ બેલેન્સ શીટમાં દર્શાવાયેલા આંકડાઓનું અવલોકન કરતાં અમને જણાય છે કે શેર મૂડી તથા અનામત અને વધિયારો, સંચિત અવમૂલ્યન સાથે મળીને, ઉપરોક્ત ત્રણ સંસ્થાઓને આપવામાં આવેલ ધિરાણ અને આગોતરા રકમો કરતાં ઘણાં વધારે છે. પેપર બુકના પાનું ૬૨ પર આપવામાં આવેલી વિગતો મુજબ, આકારણીગ્રસ્ત કંપનીના સ્વનિધિઓની સરખામણીએ ધિરાણ અને આગોતરા રકમોનું ટકા પ્રમાણ ૧-૪-૯૪ ના રોજ ૦.૦૧૨% અને ૩૧-૩-૯૫ ના રોજ ૦.૧૩૩૫% હતું. અન્ય શબ્દોમાં કહીએ તો, કંપની પાસે પૂરતા એવા નાણાં ઉપલબ્ધ હતા જેના પર કોઈ વ્યાજ ચૂકવવામાં આવ્યું ન હતું અને જેમાંથી ઉપરોક્ત સંસ્થાઓને ધિરાણ અને આગોતરા રકમો આપી શકાય તેમ હતું. આ બાબતનો કોઈ સ્પષ્ટ પુરાવો નથી કે આકારણીગ્રસ્ત કંપનીએ પોતાના વ્યવસાયના હેતુઓ માટે લીધેલા વ્યાજદાર ધિરાણોને અવ્યવસાયિક હેતુઓ માટે વાળી દીધાં હતાં. લેવાયેલા વ્યાજદાર ધિરાણો અને આપવામાં આવેલી નિર્વ્યાજ આગોતરી રકમો વચ્ચેનો કોઈ સીધો સંબંધ ન તો આકારણી અધિકારી દ્વારા અને ન તો સી.આઈ.ટી.(એ) દ્વારા સાબિત કરવામાં આવ્યો છે. આ પરિસ્થિતિમાં, અમે માનીએ છીએ કે આકારણીગ્રસ્તના વિદ્યાવંત વકીલ દ્વારા આધારિત નિર્ણયોનું પ્રમાણસૂત્ર (પરિચ્છેદ ૭.૧ મુજબ) (ઉપરોક્ત) હાલના કેસના તથ્યો પર સંપૂર્ણપણે લાગુ પડે છે. બાબતના આ દૃષ્ટિકોણે, અમે આકારણી અધિકારીને વધારો કાઢી નાખવાનો નિર્દેશ આપીએ છીએ.

૭. વર્તમાન કેસોના તથ્યો તરફ વળતાં, અપીલ અધિકરણ સમક્ષ આસેસીના વિદ્વાન વકીલે વિગતવાર કોષ્ટક રજૂ કર્યો હતો, જેથી દર્શાવવામાં આવે કે દરેક વર્ષનો નફો તથા શેર મૂડી, આસેસી દ્વારા તે ત્રણ સંસ્થાઓને આપવામાં આવેલી આગોતરી રકમ કરતાં ઘણાં વધુ

હતા અને ઉછીના લીધેલા ભંડોળને અન્યત્ર વાળવાની કોઈ જરૂરિયાત નહોતી. અપીલ અધિકરણે આ પ્રમાણે ઠરાવ્યું:

૬.૨ અપીલ હેઠળના ત્રણ વર્ષોમાં રહેલા તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓ બંને પક્ષકારો દ્વારા આ બાબતમાં સ્વીકારવામાં આવ્યા છે કે તે નિર્ધારણ વર્ષ ૧૯૯૫૯૬ માટે ન્યાયાધિકરણ દ્વારા વિચારવામાં આવેલા તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓ સાથે સમાન છે. આકારણીકૃતએ એ દર્શાવવા પુરાવા પણ રજૂ કર્યા છે કે ત્રણેય સંસ્થાઓને એડવાન્સ આપવા માટે તેની પાસે પોતાના પૂરતા નાણાં ઉપલબ્ધ હતા. ઉધાર લીધેલા નાણાંનો કોઈ વિમુખ ઉપયોગ સ્થાપિત થયો નથી. તેથી, નિર્ધારણ વર્ષ ૧૯૯૫૯૬ માટે આઈ.ટી.એ.ટી.ના આદેશ સાથે સુસંગત રીતે, અમે નિર્દેશ આપીએ છીએ કે ધારા ૩૬(૧)(૩) હેઠળ કરવામાં આવેલ વ્યાજની નામંજૂરી ત્રણેય નિર્ધારણ વર્ષોમાં કાઢી નાખવામાં આવે અને અપીલનો આ આધાર મંજૂર કરવામાં આવે.

૮. અપીલકર્તા આવકવેરા વિભાગ તરફથી ઉપસ્થિત વિધાવાન સ્થાયી વકીલ શ્રી કે.એમ. પરીખે, આવા પ્રકારના મામલામાં કસોટી વાસ્તવમાં એ છે કે ધિરાણો વાણિજ્યિક અનુકૂળતાના ઉપાયરૂપે આપવામાં આવ્યા હતા કે નહીં, તે રજૂ કરવા માટે સર્વોચ્ચ અદાલતના એસ.એ. બિલ્ડર્સ લિ. વિ. કમિશનર ઓફ ઇન્કમ-ટેક્સ (અપીલ્સ), ચંદીગઢ અને અન્ય, (૨૦૦૭) ૧ એસ.સી.સી. ૭૮૧ ના ચુકાદા પર ભારે નિર્ભરતા મૂકી. વિધાવાન વકીલના જણાવ્યા મુજબ, જ્યાં ધિરાણો બિન-વ્યાજવાળા ભંડોળમાંથી આપવામાં આવ્યા હોય એવા કેસમાં પણ વાણિજ્યિક અનુકૂળતાની કસોટી પૂર્ણ થવી આવશ્યક હતી. તેના વિરોધમાં, આંકલિત કરપાત્ર પક્ષકાર તરફથી ઉપસ્થિત શ્રી જે.પી. શાહ, વિધાવાન વકીલે રજૂ કર્યું કે ઉપરોક્ત નિર્ણય એવો મામલો હોય ત્યારે લાગુ પડે જ્યાં વ્યાજવાળા ભંડોળ બહેન સંસ્થાને આગળ

ધપાવવામાં આવ્યા હોય, હાલના કેસ જેવો મામલો નહીં, જેમાં ટ્રિબ્યુનલએ સ્પષ્ટ હકીકતી નિષ્કર્ષ નોંધ્યો હતો કે ધિરાણો આંકલિત કરપાત્ર પક્ષકારના પોતાના ભંડોળમાંથી આપવામાં આવ્યા હતા અને વ્યાજવાળા ભંડોળમાંથી નહીં.

૯. એસ.એ. બિલ્ડર્સ લિ. વિ. આવકવેરા કમિશનર (અપીલ્સ), ચંદીગઢ અને અન્ય (ઉપરોક્ત) મામલામાં સર્વોચ્ચ અદાલત એ એવા કેસનો વિચાર કરી રહી હતી જેમાં ટ્રિબ્યુનલએ હકીકત અંગે સ્પષ્ટ નિષ્કર્ષ નોંધ્યો હતો કે આ રકમ આસેસીએ એમ/એસ એસ.એ.બી. ક્રેડિટ્સ લિ.ને ઓવરડ્રાફ્ટ ખાતાનો ઉપયોગ કરીને અત્રિમરૂપે આપી હતી અને જે તારીખે આ રકમ અત્રિમ આપવામાં આવી હતી, તે તારીખે આસેસીના બેંક ખાતામાં કોઈ જમા બાકી ન હતી. સર્વોચ્ચ અદાલતએ આમ ઠરાવ્યું હતું:

“૨૩. અમારા મતાનુસાર, પડકારાયેલ ચુકાદામાં વડી અદાલતે તેમજ ટ્રિબ્યુનલ અને આવકવેરા સત્તાધિકારીઓએ આ બાબતનો અભિગમ ભૂલભર્યા દષ્ટિકોણથી અપનાવ્યો છે. વર્તમાન કેસમાં, આકારણીપાત્રે બેંક પાસેથી નિધિ ઉછીની લીધી અને તેમાંનો અમુક ભાગ તેની સહોદર સંસ્થા (એક અનુસંગી કંપની)ને વ્યાજમુક્ત ઋણરૂપે આપ્યો. અમારા મત મુજબ, આવા કેસમાં કસોટી હકીકતમાં એ છે કે શું આ કાર્ય વેપારી ઉપયુક્તતાના ઉપાય તરીકે કરવામાં આવ્યું હતું.

૨૪. અમારી મતે, અધિનિયમની કલમ ૩૭ સંબંધિત નિર્ણયો કલમ ૩૬(૧)(૩) પર પણ લાગુ પડશે, કારણ કે કલમ ૩૭ માં પણ “વ્યવસાયના હેતુ માટે” એવો પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો છે. કલમ ૩૭ સંબંધિત નિર્ણયોમાં સતત એવો નિષ્કર્ષ આપવામાં આવ્યો છે કે “વ્યવસાયના હેતુ માટે” આ પ્રયોગમાં વાણિજ્યિક યોગ્યતા માટે સ્વૈચ્છિક રીતે

કરાયેલ ખર્ચનો પણ સમાવેશ થાય છે, અને તેથી કોઈ તૃતીય પક્ષને પણ લાભ થાય તો તે બાબત ગૌણ છે.

૨૫. તેથી એથર્ટન વિ. બ્રિટિશ ઇન્સ્યુલેટેડ એન્ડ હેલ્સ્બી કેબલ્સ લિ., (૧૯૨૫) ૧૦ ટી.સી. ૧૫૫ માં, હાઉસ ઓફ લોર્ડ્સ દ્વારા એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે કપાતનો દાવો કરવા માટે, આ દર્શાવવું પૂરતું છે કે રકમ અનિવાર્યતાવશ અને સીધા તથા તાત્કાલિક લાભને ધ્યાને રાખીને નહીં, પરંતુ સ્વૈચ્છિક રીતે અને વેપારી વ્યવહારુતાના આધાર પર તથા વ્યવસાયના સંચાલનને પરોક્ષ રીતે સુગમ બનાવવા માટે ખર્ચવામાં આવી છે. ઉપરોક્ત એથર્ટન કેસમાં નિર્ધારિત કસોટીને આ અદાલતે અનેક નિર્ણયો માં મંજૂરી આપી છે, ઉદાહરણ તરીકે, ઈસ્ટર્ન ઇન્વેસ્ટમેન્ટ્સ લિ. વિ. સી.આઈ.ટી., (૧૯૫૧) ૨૦ આઈ.ટી.આર. ૧, સી.આઈ.ટી. વિ. ચંદુલાલ કેશવલાલ એન્ડ કો., (૧૯૬૦) ૩૮ આઈ.ટી.આર. ૬૦૧, વગેરે.

૨૬. અમારા મત મુજબ, વડી અદાલતે તેમજ ટ્રિબ્યુનલ અને અન્ય આવકવેરા સત્તાધિકારીઓએ ઉધાર લેવામાં આવેલ નાણાં પરના વ્યાજની મંજૂરપાત્રતા અંગેના પ્રશ્નનો ઉપરોક્ત દૃષ્ટિકોણથી વિચાર કરવો જોઈએ હતો. અન્ય શબ્દોમાં કહીએ તો, વડી અદાલત અને અન્ય સત્તાધિકારીઓએ આ બાબતે તપાસ કરવી જોઈએ હતી કે શું વ્યાજમુક્ત ઋણ બહેન કંપનીને (જે આસેસીની અનુસંગી કંપની છે) વ્યાપારિક સુવિધાજનકતાના ઉપાયરૂપે આપવામાં આવ્યું હતું કે નહીં, અને જો એવું હતું, તો તેને મંજૂરી આપવી જોઈએ હતી.

૨૭. “વ્યાપારિક આવશ્યકતા” એવો શબ્દપ્રયોગ છે, જેનો અર્થક્ષેત્ર વ્યાપક છે અને તેમાં એવો ખર્ચ સમાવવામાં આવે

છે, જે કોઈ સમજદાર વ્યાવસાયિક વ્યક્તિ વ્યવસાયના હેતુસર કરે છે. એવો ખર્ચ કોઈ કાનૂની બાધ્યતા હેઠળ કરવામાં આવ્યો ન હોય, તો પણ જો તે વ્યાપારીક આવશ્યકતાના આધાર પર કરવામાં આવ્યો હોય, તો તેને વ્યવસાયિક ખર્ચ તરીકે માન્ય ગણવામાં આવે છે.”
(ભારપૂર્વક દર્શાવેલ)

૧૦. આમ, તે સ્પષ્ટ થાય છે કે સર્વોચ્ચ અદાલત ઉધાર લેવાયેલા ભંડોળ પરના વ્યાજની સ્વીકાર્યતા અંગેના પ્રશ્ન સાથે વ્યવહાર કરી રહી હતી, જે ભંડોળ સહોદરી કંપનીને વ્યાજમુક્ત ઋણરૂપે આપવામાં આવ્યું હતું. ઉપરોક્ત તથ્યોના પરિપ્રેક્ષ્યમાં અદાલતે એમ ઠરાવ્યું હતું કે આવા કેસમાં કસોટી એ છે કે શું આ કાર્ય વાણિજ્યિક અનિવાર્યતાના ઉપાય તરીકે કરવામાં આવ્યું હતું કે નહીં. વર્તમાન કેસના તથ્યોમાં, અધિકરણે આકારણીધારી કંપનીના તુલનાપત્રમાં દર્શાવેલ આંકડાઓનું અવલોકન કર્યા પછી હકીકતરૂપે એવું નિર્ધારિત કર્યું છે કે શેર મૂડી અને અનામતો તથા વધિયારો સાથે સંચિત અવમૂલ્યનનો જથ્થો મળીને ઉપરોક્ત ત્રણ સંસ્થાઓને આપવામાં આવેલ ઋણો અને એડવાન્સિસ કરતાં ઘણો વધુ હતો. આકારણીધારી કંપનીના પોતાના ભંડોળની સરખામણીએ ઋણો અને એડવાન્સિસનો ટકાવાર ખૂબ નાનો હતો. અધિકરણે નોંધ પરના પુરાવાનું મૂલવણ કરતાં એવું નિષ્કર્ષ નોંધ્યું કે કંપની પાસે પૂરતા એવા ભંડોળ ઉપલબ્ધ હતા, જેના પર કોઈ વ્યાજ ચૂકવવામાં આવતું નહોતું, અને જેમાંથી ઉપરોક્ત સંસ્થાઓને ઋણો અને એડવાન્સિસ આપવામાં આવી શકતા હતા. વધુમાં એવું પણ નોંધાયું કે આકારણીધારી કંપનીએ પોતાના વ્યવસાયના હેતુસર લીધેલા વ્યાજવાળા ઋણો ગેરવ્યવસાયિક હેતુઓ માટે વાળી દેવામાં આવ્યા હોય તેવો કોઈ સ્પષ્ટ પુરાવો નથી અને આકારણી અધિકારીએ લીધેલા વ્યાજવાળા ઋણો અને અપાયેલા વ્યાજમુક્ત એડવાન્સિસ વચ્ચે કોઈ સીધો સંબંધ સાબિત કર્યો નહોતો. ઉપરોક્ત તારણોના પ્રકાશમાં, એસ.એ. બિલ્ડર્સ લિ. વિ. કમિશનર ઓફ ઇન્કમ-ટેક્સ (અપીલ્સ) ચંડીગઢ અને અન્ય (ઉપરોક્ત)

કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતનો નિર્ણય વર્તમાન કેસના તથ્યો પર લાગુ પડશે નહીં. જ્યારે કોઈ વ્યાજવાળું ભંડોળ વ્યાજમુક્ત એડવાન્સિસ સ્વરૂપે સહોદરી સંસ્થાને વાળી દેવામાં આવ્યું જ નથી, ત્યારે આવા ઋણોની વાણિજ્યિક અનિવાર્યતા અંગે વિચારવાનો પ્રશ્ન જ ઊભો થતો નથી. હકીકતમાં, અધિકરણ દ્વારા નોંધાયેલા તારણોના પ્રકાશમાં, અપીલો સ્વીકારતી વખતે જે પ્રશ્ન ઘડવામાં આવ્યો હતો તે પણ ઊભો થતો નથી, કારણ કે હકીકતો પ્રમાણે વ્યાજવાળા ભંડોળને વ્યાજમુક્ત એડવાન્સિસ તરફ વાળવાનો કોઈ પ્રસંગ જ નથી. આ પરિસ્થિતિઓમાં, અધિનિયમની કલમ ૩૬(૧)(૩) હેઠળ કરવામાં આવેલ અસ્વીકારને દૂર કરવામાં અધિકરણ યોગ્ય હતું.

૧૧. મામલાઓનો બીજો એક નોંધપાત્ર પાસો એ છે કે ટ્રિબ્યુનલએ આકારણી વર્ષ ૧૯૯૫૯૬ માટે પોતાના અગાઉના નિર્ણયનું અનુસરણ કર્યું છે. આકારણી વર્ષ ૧૯૯૫૯૬ સંબંધિત ટ્રિબ્યુનલના આદેશ વિરુદ્ધ, મહેસૂલ વિભાગે આ વડી અદાલત સમક્ષ કર અપીલ ક્રમાંક ૭૭૦ ઓફ ૧૯૯૯ દાખલ કરી છે. જોકે, ઉક્ત અપીલમાં તે મુદ્દા સંબંધિત ટ્રિબ્યુનલના આદેશને પડકારતો કોઈ પ્રશ્ન ઉઠાવવામાં આવ્યો નથી કે ઘડવામાં આવ્યો નથી. આ પરિસ્થિતિમાં, એવું જણાય છે કે મહેસૂલ વિભાગે આકારણી વર્ષ ૧૯૯૫૯૬ સંબંધિત ઉક્ત મુદ્દા અંગે ટ્રિબ્યુનલના નિર્ણયને સ્વીકારી લીધો છે; તેથી, ઉક્ત મુદ્દા બાબતે ટ્રિબ્યુનલનો આદેશ અંતિમ બની ગયો છે. સર્વોચ્ચ અદાલતે રાધાસ્વામી સત્સંગ, સાઓમી બાગ, આગ્રા વિ. સીઆઈટી, (૧૯૯૨) ૧ એસસીસી ૬૫૯ ના કેસમાં આ મુજબ ઠરાવ્યું છે:

૧૬. અમને આ હકીકતની જાણ છે કે, કડક અર્થમાં કહીએ તો, પૂર્વનિર્ણીતતા આવકવેરા કાર્યવાહીમાં લાગુ પડતી નથી. વધુમાં, દરેક આકારણી વર્ષ એક સ્વતંત્ર એકમ હોવાને કારણે, એક વર્ષમાં જે નક્કી કરવામાં આવ્યું હોય તે અનુસરે તે વર્ષમાં લાગુ પડે જ એવું નથી; પરંતુ જ્યાં અલગ અલગ આકારણી વર્ષોમાં વ્યાપકપણે પ્રવર્તતો કોઈ

મૂળભૂત પાસો હકીકતરૂપે એક રીતે કે બીજી રીતે નિર્ધારિત થયો હોય અને પક્ષકારોએ આદેશને પડકાર્યો ન હોવાને કારણે તે સ્થિતિને યથાવત્ રહેવા દીધી હોય, ત્યાં અનુગામી વર્ષમાં તે સ્થિતિમાં ફેરફાર કરવાની મંજૂરી આપવી કદી પણ યોગ્ય ગણાશે નહીં.

પરિસ્થિતિઓને ધ્યાનમાં લેતાં, એકવાર મહેસૂલ વિભાગે આકારણી વર્ષ ૧૯૯૫૯૬ સંબંધિત મુદ્દે ટ્રિબ્યુનલના નિર્ણયને સ્વીકારી લીધો હોય, ત્યારે તે જ તથ્યો અને તે જ મુદ્દા અંગે અન્ય આકારણી વર્ષોના સંબંધમાં સ્થિતિમાં ફેરફાર કરવાની મંજૂરી આપવી યોગ્ય ગણાશે નહીં. તેથી, આ કારણસર પણ, અપીલનો ઉક્ત આધાર નામંજૂર થવા પાત્ર છે.

૧૨. જ્યાં સુધી બીજા પ્રશ્નનો સંબંધ છે, ત્યાં સુધી પક્ષકારો વચ્ચે આ સ્વીકારેલ સ્થિતિ છે કે ઉક્ત પ્રશ્ન દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલ વિવાદ આ વડી અદાલતના ડેપ્યુટી કમિશનર ઓફ ઇનકમ ટેક્સ (અસેસમેન્ટ) વિ. ગાર્ડન સિલ્ક મિલ્સ લિ., (૨૦૧૦) ૩૨૦ આઈટીઆર ૭૨૦, નામના કેસના નિર્ણયથી અંતિમરૂપે નિર્ધારિત થઈ ચૂક્યો છે, જેમાં અદાલતે એવો ઠરાવ કર્યો હતો કે ફોર્વર્ડ ફોરેન એક્સચેન્જ કરારના ૨૬ થવા પર પ્રાપ્ત વધિયારો મૂડી પ્રાપ્તિ હતી અને તે કરપાત્ર નહોતો તથા તે અધિનિયમની કલમ ૨૮(જ) હેઠળ આવતો નહોતો. પરિસ્થિતિઓમાં, હકીકતો અને દલીલો વિગતે રજૂ કરવી જરૂરી નથી. આ અદાલતના ઉપરોક્ત નિર્ણયને અનુસરીને, પ્રશ્નનો હકારાત્મક જવાબ આપવામાં આવે છે, અર્થાત્, ઇનકમ ટેક્સ એપેલેટ ટ્રિબ્યુનલ કાયદા અને હકીકતોના આધારે એવો નિષ્કર્ષ કરવા મામલે યોગ્ય હતું કે ફોરેન એક્સચેન્જ કરારોના ૨૬ થવાથી લાભરૂપે પ્રાપ્ત થતી રકમ મૂડી પ્રાપ્તિ છે અને કરપાત્ર નથી, અને તે અનુસાર આકારણી અધિકારીને સંબંધિત પ્લાન્ટ અને મશીનરીના સંપાદન ખર્ચ/ડબ્લ્યુડિવીમાં જરૂરી સમાયોજન કરવા તથા મંજૂર કરાયેલ મૂલ્યહાસમાં અનુસંગિક સમાયોજન કરવા માટે નિર્દેશ આપવામાં ટ્રિબ્યુનલ ન્યાયસંગત હતું.

૧૩. ઈ.સ. કર અપીલ ક્રમાંક ૪૦૦ ઓફ ૨૦૦૦ માં ઉઠાવવામાં આવેલા ત્રીજા પ્રશ્ન બાબતે, જે બ્યુટાકલોર પ્લાન્ટ સંબંધે અવમૂલ્યનની મંજૂરી સાથે સંબંધિત છે, જેમ પ્રશ્ન આંશિક રીતે ઘડવામાં આવ્યો છે તે પડકારવામાં આવેલા અધિકરણના આદેશમાંથી ઊભો થતો જણાતો નથી, કારણ કે મૂલ્યાંકનના આદેશમાંથી જ એવું સૂચિત થાય છે કે આકારણીગ્રસ્તએ મૂલ્યાંકનના તબક્કે અવમૂલ્યનનો દાવો કર્યો હતો. જ્યાં સુધી વિવાદના ગુણદોષનો પ્રશ્ન છે, ત્યાં સુધી એ સ્વીકારેલી સ્થિતિ છે કે એ જ પક્ષકારો વચ્ચેનો સમાન વિવાદ સમતારીખના ઈ.સ. કર અપીલ ક્રમાંક ૭૭૦ ઓફ ૧૯૯૯ માં પસાર કરાયેલા આદેશથી નિષ્પન્ન થઈ ચૂક્યો છે. આ પરિસ્થિતિમાં, હકીકતો અને દલીલોને વિગતે રજૂ કરવાની આવશ્યકતા નથી. એ જ પક્ષકારો વચ્ચે ઈ.સ. કર અપીલ ક્રમાંક ૭૭૦ ઓફ ૧૯૯૯ માં સમતારીખે આપવામાં આવેલા ચુકાદા અને આદેશમાં દર્શાવેલ કારણોસર, પ્રશ્નનો જવાબ હકારાત્મક આપવામાં આવે છે, અર્થાત્ આકારણીગ્રસ્તના પક્ષમાં અને મહેસૂલ વિભાગના વિરોધમાં.

૧૪. ઉપરોક્ત ચર્ચાના પ્રકાશમાં, ટ્રિબ્યુનલના આક્ષેપિત આદેશમાં કોઈ ખામી ન હોવાથી, અપીલો નામંજૂર કરવામાં આવે છે.”

૭. ઉપરોક્ત કેસમાં આપેલા ચુકાદા દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલ કાનૂની પ્રશ્નનો પહેલેથી જ નિરાકરણ થઈ ચૂક્યું હોવાથી, આ અપીલનો નિકાલ કરતાં અમે વિસ્તૃત કારણો દર્શાવતા નથી. તે અનુસંધાને, આ અપીલમાં ઉઠાવવામાં આવેલા પ્રશ્નોના ઉત્તર આકારણીગ્રસ્તના પક્ષમાં અને આવકવેરા વિભાગના વિરુદ્ધ આપવામાં આવે છે. તે મુજબ અપીલ નામંજૂર થાય છે.

(કે.એસ. ઝવેરી, જે.)

વિષય:-આવકવેરા અધિનિયમ, ૧૯૬૧ હેઠળ વ્યાજવાળા ભંડોળને વ્યાજમુક્ત આગોતરી રકમ તરફ વાળવા બદલ વ્યાજની નામંજૂરી રદ કરવા બાબતે આવકવેરા વિભાગ દ્વારા ગુજરાત નર્મદા વેલી ફર્ટિલાઇઝર્સ વિરૂદ્ધ દાખલ કરાયેલી કર અપીલ નામંજૂર કરવા અંગેનો ચુકાદો.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

અસ્વીકરણ:- સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહીં. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.